

Arrest

nr. 218 961 van 27 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. LINTERMANS
Zandberg 19
2260 WESTERLO

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 21 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 oktober 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. LINTERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die de Nederlandse nationaliteit bezit, verblijft sedert 2008 in België. Sinds 25 april 2013 is hij in het bezit van een E-kaart.

1.2. Op 22 oktober 2018 werd een beslissing genomen tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

Krachtens artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 24.11.2008 kwam u met uw moeder (M. E. M.) en uw zus (M. E.) naar België.

Op 24.11.2008 diende uw moeder een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als bloedverwant in neerdalende lijn" (bijlage 19) voor u in.

Op 25.08.2009 werd aan u de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) betekend. Deze beslissing werd genomen omdat u niet voldeed aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. U kon geen geboorteakte voorleggen.

Op 01.08.2012 diende u een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als student" (bijlage 19) in.

Op 10.04.2013 werd u een "Verklaring van inschrijving" (bijlage 8) afgeleverd.

Op 25.04.2013 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 09.05.2015 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht.

Op 15.06.2015 werd u vrijgesteld ten gevolge van de opheffing van het bevel tot aanhouding.

Op 15.01.2016 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 12.02.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand met uitstel van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verboden wapendracht, namelijk een vlindermes. Dit feit pleegde u op 27.11.2013.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 16.03.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 7 maand met probatie-uitstel van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan bezit en gebruik van verdovende middelen, namelijk cannabis. Dit feit pleegde u op 05.05.2014.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 25.03.2016 tot een autonome werkstraf van 150 uren en bepaalde de duur van de vervangende gevangenisstraf waardoor de autonome werkstraf vervangen kon worden, bij niet-naleving op 18 maanden uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht. Dit feit pleegde u op 01.01.2015.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.04.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar behalve 9 maanden effectief daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis (tussen 22.07.2015 en 13.01.2016) en cocaïne (op 14.01.2016); aan psychotrope stoffen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk MDMA en Amfetamine (op 14.01.2016).

Op 17.05.2016 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 04.04.2017 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordeling van 18 maanden (AWS) dd. 25.03.2016. Er werd u diezelfde dag een onderbreking van de strafuitvoering toegekend met het oog op elektronisch toezicht. Op 20.09.2017 werd er een einde gesteld aan de strafonderbreking en u werd opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis en cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. (Voor deze feiten werd u op 06.12.2017 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 13.11.2017 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke slagen of verwondingen. Dit feit pleegde u op 23.08.2015.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.12.2017 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben verkocht, te koop aangeboden, afgeleverd of geleverd, namelijk cannabis en cocaïne, het misdrijf een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Dit feit pleegde u tussen 28.02.2017 en 26.09.2017 tijdens uw strafonderbreking met het oog op elektronisch toezicht van 04.04.2017 tot 20.09.2017.

Niettegenstaande uw jonge leeftijd werd u al 11 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken, meermaals bij verstek, waaruit blijkt dat u lak heeft aan het naleven van regels. Tussen 12.02.2016 en 06.12.2017 liep u niet minder dan 6 veroordelingen op waarvan 3 maal voor drugsfeiten; 1 maal voor wapenbezit; 1 maal voor diefstal met geweld of bedreiging en 1 maal voor opzettelijke slagen en verwondingen. U bent duidelijk hardleers. Drugshandel en bezit zijn ernstig. Drugs leiden tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Bovendien wordt de gezondheid van de gebruiker in gevaar gebracht. Drugsfeiten dragen bij tot een groeiende plaag aan drugdealers die overlast in onze maatschappij veroorzaken en een gevaar vormen voor de gezondheid van vaak jonge mensen die zich op deze manier probleemloos op straat kunnen bevoorraden.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Er moet worden vastgesteld dat, ondanks uw zeer jonge leeftijd, de eerdere strafrechtelijke veroordelingen geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag.

De gepleegde feiten geven blijk van een gebrek aan normbesef en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin. Uw handelingen wijzen op een verminderd normbesef, een agressieve ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit.

Voorgaande wijst erop dat u de ernst van uw daden niet blijkt of wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De aard van de gepleegde feiten en het gegeven dat u reeds meermaals veroordeeld werd, maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare zou kunnen schaden niet uitgesloten kan worden. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Uw gedrag vormt een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Zelfs wanneer u onder elektronisch toezicht kwam te staan startte u tijdens deze periode van detentie voor de derde keer een handel in verdovende middelen. Omdat u zelf de woning niet kon verlaten deed u beroep op derden als loopjongens. U lapte hierbij ook de probatievoorwaarden aan uw laars. Uit uw persoonlijk gedrag, komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Er bestaan ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 01.08.2018 ondertekende u de kennisname.

U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht dat uw taal Nederlands is, dat u Frans en Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u Nederlands kan spreken en lezen; dat u sinds 2009 in België bent; dat u geen reisdocumenten heeft omdat die zijn meegenomen tijdens de huiszoeking door de politie; dat u kan meedelen dat u de Nederlandse nationaliteit heeft en dat uw moeder u hiermee kan helpen (M. E. S. - ...); dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was bij uw ouders in de (...); dat u al 2 jaar een relatie heeft met G. K.; dat u familie heeft in België namelijk: uw moeder (M. E. M.); uw stiefvader (N. K.); uw zussen (M. E. en N. N.) en uw broer (N. E.); dat ze allen woonachtig zijn in de (...) (...); dat u een zesjarige

zoon (N. N. J.) heeft in België die u niet erkend heeft; dat u niet getrouwd of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België, er geen familie noch minderjarige kinderen heeft; dat u, als lasser, de middelbare school afmaakte in (...) in de (...) (03/292.31.40); dat u werd begeleid door een topcoach (...) die u na uw detentie verder zal opvolgen; dat u gewerkt heeft als magazijnier (DHL), als schoonmaker (G. C.), in de horeca (J. catering), als podiumbouwer (D. E. A.) en logistiek (K.); dat u als minderjarige heeft gewerkt in de horeca (T. C.) en dat u hiervan bewijs heeft; dat u nog niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet bent veroordeeld in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat heel uw familie in België woont en omdat u moeilijk zonder uw familie kan leven; u een vriendin heeft in België; u al 9 jaar in België woont met uw ouders en hier bent opgegroeid; u heel erg gehecht bent aan Antwerpen en uw toekomst in België ziet.

U voegde de volgende bijkomende elementen aan: een attest van verworven bekwaamheden - beroepsonderwijs; een attest van schoolbezoek - De Leerexpert; een inschrijvingsformulier photoshop 1 P4 schooljaar 2017-2018- Centrum voor volwassenenonderwijs; een woonbewijs met historiek adressen; uw curriculum Vitae; uw loopbaangegevens en een brief van T. T. - Topcoach CAW Antwerpen; uitnodiging van de VDAB - infosessie 'specifiek'; brief CAW - info opleiding auto mechanica.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

In de vragenlijst hoorrecht die ingevuld werd, verklaarde u een zesjarige zoon zou hebben, die u zegt niet erkend te hebben, N. J. J. R. N., geboren te Bergen op 19.11.2011, van Belgische nationaliteit. De moeder van J., N. E., geboren te Antwerpen op 21.09.1994, van Belgische nationaliteit, kwam tussen 22.01.2016 en 30.04.2016 zesmaal op bezoek in de gevangenis. U verschaft verder geen enkel gegeven over uw relatie en uw vermeende zoon. Het gaat hier dan ook om een loutere bewering die door geen enkel document gestaafd wordt. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw vermeende zoon. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van J., of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, et cetera. In het licht van artikel 8 EVRM liggen er thans geen elementen voor die het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en het kind waarvan u zegt de vader te zijn aantonen.

U verklaarde eveneens dat u een tweejarige relatie heeft met G.K., geboren te P. op 17.05.1997, van Poolse nationaliteit (6.270.601). Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Zij is in het bezit van een E-kaart geldig tot 17.12.2020. U was tussen 09.05.2015 en 15.06.2015; tussen 15.01.2016 en 17.05.2017 en vanaf 20.09.2017 opgesloten in de gevangenis. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat het eerste bezoek van mevrouw G. aan u dateert van 24.02.2018. Er zijn verder geen details over deze relatie gekend. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres. U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat uw relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Hoe dan ook, zelfs indien vast zou staan dat er sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en mevrouw G., quod non, kan opgemerkt worden dat er uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van dit gezinsleven in uw land van nationaliteit of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Mocht zij beslissen om u te vergezellen naar Nederland dan kan zij steeds een verzoek richten aan de Nederlandse autoriteiten opdat zij zou worden toegelaten het gezinsleven verder te zetten in Nederland. Het feit dat mevrouw G. niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van nationaliteit of elders. Mevrouw G. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Nederland of een andere plaats waar u zou verblijven. Nu u nooit met mevrouw G. samengeleefd heeft, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in haar leven tot gevolg zou hebben.

Uw moeder (M.E.M.), uw stiefvader (N.K.), uw zus (M.E.), uw stiefzus (N.N.) en uw stiefbroer (N.E.), allen van Nederlandse nationaliteit, hebben recht op verblijf in België. Uw moeder uw zus, uw stiefzus en uw stiefbroer komen op bezoek in de gevangenis.

Voor u werd opgesloten was u woonachtig bij uw moeder en uw stiefvader. Uw zus, uw stiefzus en uw stiefbroer waren eveneens officieel ingeschreven op het adres van uw moeder en uw stiefvader. Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en ouders, zussen en broers onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33).

Er werden geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aangetoond die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM. Uit het feit dat u tot uw detentie bij uw moeder, uw stiefvader, uw zus, uw stiefzus en uw stiefbroer woonde, kan worden afgeleid dat er mogelijks sprake is van een zekere vorm van 'gezinsleven'. Zonder dat er nog andere elementen omtrent jullie relatie worden bijgebracht blijkt hieruit echter niet dat er een band van afhankelijkheid bestaat tussen u en de vermelde familieleden die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven, zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofde wordt onvoldoende bewezen geacht.

De contacten met uw familieleden in België kunnen onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen en middels periodieke reizen naar Bulgarije of een andere plaats waar u zou verblijven.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dan een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

U kwam op 24.11.2008 naar België. Er kan dus worden gesteld dat u op 14-jarige leeftijd, in België bent komen wonen. Inmiddels bent u 24 jaar. Uit niks is gebleken dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Nederland, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing zal vergen. U werd reeds 6 maal veroordeeld waarvan 3 maal voor drugsfeiten; wapenbezit; diefstal met geweld of bedreiging en opzettelijke slagen en verwondingen. U werd eveneens 11 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Er kan bovendien niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere band dan uw nationaliteit zou hebben met Nederland. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U spreekt de taal. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Nederland te vestigen. Uw familie die woonachtig is in België kan u vanuit België ondersteunen, bovendien kunnen zij vrijelijk reizen tussen Nederland en België en kunnen zij u desgewenst regelmatig bezoeken. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om zich in Nederland te vestigen. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U heeft niet meer gewerkt sinds 25.11.2015 en bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt. Uw tewerkstelling is trouwens geen garantie dat u geen strafbare feiten pleegt. In het verleden maakte u zich tijdens uw tewerkstelling schuldig aan bezit en verkoop van cannabis. De vaardigheden die u tijdens uw werk in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland van pas kunnen komen.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven. Het contact met uw vrienden kan onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen, desgewenst kunnen zij u ook bezoeken. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

*Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Eerste middel; schending van artikel 45 §2, lid 1, 2 en 3 Vw. Artikel 45 §2, lid 1, 2 en 3 Vw. bepaalt wat volgt:

"De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. "

In strijd met artikel 45 §2, lid 1 Vw. schendt verwerende partij het evenredigheidsbeginsel.

Gelet op de Memorie van toelichting bij het Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, dienen de begrippen "redenen van openbare orde of nationale veiligheid" , "ernstige redenen" of "dwingende redenen" , aangezien zij uit Europese akten zijn gehaald, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie te worden geïnterpreteerd.

Deze Memorie van toelichting vermeldt:

Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip "redenen van openbare orde of nationale veiligheid het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67). "

"Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen.

Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. "

De Beslissing tot beëindiging van het verblijf staat niet in redelijke verhouding met de door verzoeker gepleegde misdrijven. Verwerende partij kan zich geen getrouw beeld vormen van verzoeker, daar niet alle stukken van informatie in acht werden genomen (zie II.3.b).

In strijd met artikel 45 §2, lid 2 Vw. baseert verwerende partij zich in de bestreden beslissing op eerdere strafrechtelijke veroordelingen als zodanig om te concluderen dat verzoeker een "ernstige bedreiging [vormt] voor de openbare orde". De bestreden beslissing vermeldt:

"Niettegenstaande uw jonge leeftijd werd u al 11 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken, meermaals bij verstek, waaruit blijkt dat u lak heeft aan het naleven van regels."

"Er moet worden vastgesteld dat, ondanks uw zeer jonge leeftijd, de eerdere strafrechtelijke veroordelingen geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag. "

In strijd met artikel 45 §2, lid 3 Vw. motiveert verwerende partij met algemene preventieve redenen die niet mogen worden aangevoerd:

"De aard van de gepleegde feiten en het gegeven dat u reeds meermaals veroordeeld werd, maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare zou kunnen schaden niet uitgesloten kan worden. "

De misdrijven gepleegd door verzoeker zijn geenszins van dien aard dat zij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormen voor het fundamenteel belang van de samenleving."

2.1.1. Verzoeker voert aan dat artikel 45, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat een strafrechtelijke veroordeling als zodanig geen reden voor een beslissing tot beëindiging van het verblijf vormt en dat algemene preventieve redenen niet volstaan. Hij betoogt dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf niet in redelijke verhouding staat tot de gepleegde feiten.

De bestreden beslissing steunt, wat betreft het gevaar voor de openbare orde, op de volgende redengeving:

"Niettegenstaande uw jonge leeftijd werd u al 11 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken, meermaals bij verstek, waaruit blijkt dat u lak heeft aan het naleven van regels. Tussen 12.02.2016 en 06.12.2017 liep u niet minder dan 6 veroordelingen op waarvan 3 maal voor drugsfeiten; 1 maal voor wapenbezit; 1 maal voor diefstal met geweld of bedreiging en 1 maal voor opzettelijke slagen en verwondingen. U bent duidelijk hardleers. Drugshandel en bezit zijn ernstig. Drugs leiden tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Bovendien wordt de gezondheid van de gebruiker in gevaar gebracht. Drugsfeiten dragen bij tot een groeiende plaag aan drugdealers die overlast in onze maatschappij veroorzaken en een gevaar vormen voor de gezondheid van vaak jonge mensen die zich op deze manier probleemloos op straat kunnen bevoorraden.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Er moet worden vastgesteld dat, ondanks uw zeer jonge leeftijd, de eerdere strafrechtelijke veroordelingen geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag.

De gepleegde feiten geven blijk van een gebrek aan normbesef en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin. Uw handelingen wijzen op een verminderd normbesef, een agressieve ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit.

Voorgaande wijst erop dat u de ernst van uw daden niet blijkt of wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De aard van de gepleegde feiten en het gegeven dat u reeds meermaals veroordeeld werd, maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare zou kunnen schaden niet uitgesloten kan worden. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Uw gedrag vormt een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Zelfs wanneer u onder elektronisch toezicht kwam te staan startte u tijdens deze periode van detentie voor de derde keer een handel in verdovende middelen. Omdat u zelf de woning niet kon verlaten deed u beroep op derden als loopjongens. U lapt hierbij ook de probatievoorwaarden aan uw laars. Uit uw persoonlijk gedrag, komt

dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Er bestaan ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten."

Verzoeker betwist deze feitelijke vaststellingen niet, en beperkt zich tot de algemene stellingname dat de motivering niet volstaat. In het middel wordt echter geen enkele poging gedaan om de motieven *in concreto* te weerleggen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat niet enkel de talrijke veroordelingen van verzoeker worden vernoemd, maar dat deze ook het voorwerp zijn van een appreciatie door de verwerende partij. De bestreden beslissing beperkt zich niet tot een loutere verwijzing naar eerdere veroordelingen. De Raad wijst er ook op dat, gelet op de talrijke veroordelingen, terecht werd vastgesteld dat verzoeker niet de intentie vertoont om zijn gedrag te verbeteren. Het feit dat de betrokken persoon de neiging vertoont om zijn gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, *P.I.*). In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar het feit dat verzoeker driemaal werd veroordeeld wegens drugsmisdriven en naar het feit dat dergelijke misdrijven een ernstige verstoring van de openbare orde teweegbrengen en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, *Dalia t. Frankrijk*, EHRM 30 november 1999, *Baghli t. Frankrijk*; EHRM 11 juli 2002, *Amrollahi t. Denemarken*; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba t. Frankrijk*).

Verzoeker doet niet de minste poging om deze motieven *in concreto* te weerleggen.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

"Tweede middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel - artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 \$2 Vw.

In de vragenlijst ingevuld door verzoeker ingevolge het hoorrecht noteerde verzoeker wat volgt: [stuk 3]

4. Vraag voor vrouwen: bent u zwanger? Zo Ja hoeveel weken? (medisch attest)

düe,u&el..üJzMü

Verzoeker doelt hiermede op de zwangerschap van zijn vriendin (mevrouw K.G.), wat hij later de in vragenlijst vermeldt:

Bent u getrouwd of heeft u een duurzame relatie in België? Zo ja, met wm (naam, adres, telefoonnr.» huwelijksakte, verklaring van wettelijke samenwoning» attest gezinssamenstelling, woonstcontrole}? ^

8, Heeft u minderjarige kinderen in België? Zo Ja, waar verblijven ze? (naam, adres en telefoniw., gerechtelijke uitspraak

voogdij, betalingsbewijs alimentatiegeld, attest erkenning afstamming, attest van de schooldirecteur dat het ouderlijk gezag van de ouder erkent, attest ondertoezichtstelling,, attest van een sociaal-assistent of een psycholoog, woon^tcofitrole/controlé van samenwoning)

In de bestreden beslissing wordt enkel de zesjarige zoon vermeld. De bestreden beslissing vermeldt nergens de zwangerschap van zijn vriendin.

Schending zorgvuldigheidsbeginsel - Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat bij het nemen van een beslissing moet worden gesteund op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.¹

In onderhavig dossier kan niet worden betwist door verwerende partij dat hij op de hoogte was van de zwangerschap van zijn vriendin. Verzoeker noteert dit letterlijk in de vragenlijst. Dit element werd door verwerende partij niet onderzocht.

Verwerende partij heeft zich bij het nemen van zijn beslissing derhalve niet gesteund op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Door niet alle stukken van informatie in acht te nemen, maakt verwerende partij geen correcte belangenafweging tussen de belangen van de maatschappij en de individuele belangen van verzoeker.

RvV 10 november 2016, nr. 177.640.

Er is dan ook sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Bovendien blijkt uit de rechtsleer dat artikel 8 EVRM verplicht dat bij een verwijdering een Verdragsluitende Staat dient rekening te houden met de invloed van de verwijdering op de relaties met de achtergebleven familieleden van de rechtsonderhorige:

"Pour savoir si une décision de déportation d'une personne d'un Etat contractant est compatible avec le respect de sa vie privée et familiale, la Cour évalue l'étendue des liens entre l'individu concerné et les pays hôte et de destination (le pays d'origine). Pour ce faire, elle prend notamment en considération : la durée du séjour et la connaissance de la langue et de la culture de l'un ou l'autre Etat;

l'existence de liens familiaux et d'un cercle social dans l'un ou l'autre Etat;

l'incidence de la déportation sur leurs relations avec les membres de la famille restés surplace; toute autre considération personnelle, telle que l'état de santé ou des facteurs psychologiques, de nature à rendre la déportation particulièrement pénible pour l'individu concerné.

Ces facteurs sont ensuite mis en balance avec les raisons invoquées à l'appui de la déportation - prévention de la criminalité et des désordres en cas d'infraction pénale ou bien-être économique du pays lorsque celui-ci dispose d'une politique stricte d'immigration - pour déterminer si l'ingérence dans la vie familiale est proportionnée au besoin"² (eigen accentuering)

Vrije vertaling:

"Om te kunnen nagaan of een beslissing tot verwijdering van een persoon van een Verdragsluitende Staat in overeenstemming is met zijn privé-en gezinsleven, beoordeelt het Hof de omvang van de relatie tussen het individu en het gastland van bestemming (het land van herkomst). Om dit te doen, houdt het Hof onder meer rekening met: de duur van het verblijf en de kennis van de taal en cultuur van elke Staat; het bestaan van familiebanden en een sociale kring in elke Staat; de invloed van de verwijdering op de relaties met de achtergebleven familieleden; ieder andere persoonlijke overweging, zoals de gezondheid of psychologische factoren, die van aard zijn om de verwijdering bijzonder moeilijk te maken voor het betrokken individu.

Deze factoren worden vervolgens afgewogen tegenover de redenen die ter ondersteuning van de verwijdering worden aangevoerd - de voorkoming van criminaliteit en wanorde in het geval van een strafrechtelijk misdrijf of het economisch welzijn van het land als deze een strikt beleid voert inzake immigratie - om vast te stellen of de inmenging in het gezinsleven in verhouding staat tot het doel. "

Op onvoldoende mate is rekening gehouden met de invloed van de verwijdering op de relaties met de achtergebleven familieleden, wat eveneens een schending impliceert van het zorgvuldigheidsbeginsel (zie II.3.c).

Schending motiveringsbeginsel - Niet alleen werd het element van de zwangerschap van de vriendin niet onderzocht, eveneens ontbreekt elke motivering in de besteden beslissing betreffende dit aspect.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals verankerd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 Vw., heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.³

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen wat volgt:

Artikel 2: "De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd, "

Artikel 3: "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Zij moet afdoende zijn. "

Artikel 62 §2 Vw. bepaalt wat volgt:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten."

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat het element van de zwangerschap van de vriendin, wat door verwerende partij in rekening moest worden genomen in zijn besluitvorming, werd betrokken. Uit de motivering van de beslissing kan evenmin worden afgeleid waarom dit element niet werd aanvaard.

Hetzelfde geldt voor de door verzoeker bijkomend gevoegde elementen aan verwerende partij (blz. 3 van de bestreden beslissing): een attest van verworven bekwaamheden - beroepsonderwijs; een attest van schoolbezoek - De Leerexpert; een inschrijvingsformulier 1 P4 schooljaar 2017-2018 - Centrum voor volwassenonderwijs; een woonbewijs met historiek adressen; zijn curriculum vitae; zijn loopbaangegevens; een brief van T.T. - topcoach CAW Antwerpen; uitnodiging van de VDAB - infosessie 'specifiek'; brief CAW - info opleiding auto mechanica. [stuk4t.e.m. 12]

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat deze elementen, wat door verwerende partij in rekening moest worden genomen in zijn besluitvorming, afdoende werden betrokken. Uit de motivering van de beslissing kan evenmin worden afgeleid waarom deze elementen niet werden aanvaard.

Er is dan ook sprake van een schending van het motiveringsbeginsel.”

2.2.2. Verzoeker voert in het tweede middel aan dat hij in de vragenlijst in het kader van het hoorrecht liet noteren dat zijn vriendin zwanger is en dat hier in de motivering van de bestreden beslissing geen rekening mee werd gehouden.

Ondanks een uitgebreide motivering in het licht van artikel 8 van het EVRM blijkt daarin niet dat rekening werd gehouden met de zwangerschap van verzoekers vriendin. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt evenwel dat de vragenlijst hoorrecht, waaruit verzoeker citeert, op de vragen met nummers 4, 6 en 8 geen enkele melding werd gemaakt van de zwangerschap van zijn vriendin. De passages die verzoeker weergeeft in zijn verzoekschrift stemmen niet overeen met de stukken van het administratief dossier. Verzoeker legt zijn afschrift neer van deze vragenlijst, doch deze kopie bevat geen garantie dat hij er naderhand geen zaken heeft bijgeschreven. De vragenlijst in het administratief dossier bevat geen doorhalingen, noch heeft de betrokken ambtenaar er een persoonlijk belang bij het element van de zwangerschap weg te laten uit dit verslag.

De Raad merkt in dit verband ook op dat verzoeker geheel in het ongewisse blijft met betrekking tot het tijdstip waarop zijn vriendin zwanger zou zijn geworden of de voorziene bevallingsdatum. Hij legt ook geen medisch attest neer dat deze zwangerschap bevestigt.

Vermits verzoeker in zijn verzoekschrift passages citeert die manifest in strijd zijn met de stukken van het administratief dossier, kan hij niet worden bijgetreden.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

*“II. 3. c Tweede middel: schending van artikel 8 EVRM en het hoger belang van het kind.
Schending van artikel 8 EVRM - Verzoeker verblijft reeds sedert 24 november 2008 in België.*

Verzoeker is tot op heden nog steeds afhankelijk van zijn familie in België. Hij is feitelijk woonachtig bij zijn moeder en stiefvader en verblijft er samen met zijn zus, stiefzus en stiefbroer te (...).

Er werd een referentieadres voor verzoeker aangevraagd door het CAW te (...), louter om de familieleden van verzoeker te vrijwaren voor uitwinning van schuldeisers van verzoeker, [stuk 10]

Indien het verblijf van verzoeker in België wordt beëindigd, impliceert dit een disproportionele inmenging van zijn recht op eerbiediging van zijn privé-, familie- en gezinsleven.

Schending van artikel 8 EVRM en het hoger belang van het kind - Bovendien schendt de bestreden beslissing artikel 8 EVRM, in samenhang gelezen met het hoger belang van het kind.

Uit het arrest Jeunesse tegen Nederland van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat de staat in elke verblijfsbeslissing die mogelijk het recht op gezinsleven (artikel 8 EVRM) schendt, het hoger belang van het kind in overweging moet nemen.⁴

Verzoeker heeft een niet-erkende zoon in België. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de moeder van dit kind verzoeker in zijn verblijfplaats in de gevangenis is komen bezoeken. Verwerende partij heeft het hoger belang van dit kind onvoldoende in overweging genomen.

Bovendien heeft verzoeker een thans nog ongeborn kind verwekt bij zijn huidige vriendin mevrouw K. G. Nergens uit de beslissing blijkt dat verwerende partij het hoger belang van dit kind in overweging heeft genomen (zie II.3.b).

Verwerende partij heeft geen (wat betreft het ongeborn kind) en onvoldoende (wat betreft zijn zoon) aandacht besteed aan de impact op de kinderen van de verzoekster bij de bestreden beslissing. Verwerende partij schendt dan ook artikel 8 EVRM in hoofde van verzoeker en het hoger belang van het kind, gewaarborgd door artikel 74/13 Vw., artikel 24, lid 2 jo. artikel 51, lid 1 van het Handvest van de Grondrechten van de EU en artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag."

2.3.2. In uitoefening van hun prerogatief inzake migratiecontrole en het bewaken van de openbare orde hebben de Verdragsluitende staten de bevoegdheid om een vreemdeling die veroordeeld is omwille van misdrijven uit te wijzen. Deze beslissing moet, indien het een inmenging uitmaakt op het recht op eerbiediging van het gezins-/privéleven, bij wet voorzien zijn en noodzakelijk zijn in een democratische samenleving, dit is gerechtvaardigd door een dwingende sociale behoefte en proportioneel met het nagestreefde legitieme doel.

Deze belangenafweging in het licht van artikel 8 van het EVRM luidt in de bestreden beslissing als volgt:

"In de vragenlijst hoorrecht die ingevuld werd, verklaarde u een zesjarige zoon zou hebben, die u zegt niet erkend te hebben, N. J. J. R. N., geboren te Bergen op 19.11.2011, van Belgische nationaliteit. De moeder van J., N. E., geboren te Antwerpen op 21.09.1994, van Belgische nationaliteit, kwam tussen 22.01.2016 en 30.04.2016 zesmaal op bezoek in de gevangenis. U verschaft verder geen enkel gegeven over uw relatie en uw vermeende zoon. Het gaat hier dan ook om een loutere bewering die door geen enkel document gestaafd wordt. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw vermeende zoon. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van J., of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, et cetera. In het licht van artikel 8 EVRM liggen er thans geen elementen voor die het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en het kind waarvan u zegt de vader te zijn aantonen.

U verklaarde eveneens dat u een tweejarige relatie heeft met G.K., geboren te P. op 17.05.1997, van Poolse nationaliteit (6.270.601). Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Zij is in het bezit van een E-kaart geldig tot 17.12.2020. U was tussen 09.05.2015 en 15.06.2015; tussen 15.01.2016 en 17.05.2017 en vanaf 20.09.2017 opgesloten in de gevangenis. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat het eerste bezoek van mevrouw G. aan u dateert van 24.02.2018. Er zijn verder geen details over deze relatie gekend. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres. U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat uw relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Hoe dan ook, zelfs indien vast zou staan dat er sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en mevrouw G., quod non, kan opgemerkt worden dat er uit uw administratief dossier geen precieze onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van dit gezinsleven in uw land van nationaliteit of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België verder zou kunnen zetten. Mocht zij beslissen om u te vergezellen naar Nederland dan kan zij steeds een verzoek richten aan de Nederlandse autoriteiten opdat zij zou worden toegelaten het gezinsleven verder te zetten in Nederland. Het feit dat mevrouw G. niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van nationaliteit of elders. Mevrouw G. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Nederland of een andere plaats waar u zou verblijven. Nu u nooit met mevrouw G. samengeleefd heeft, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in haar leven tot gevolg zou hebben.

Uw moeder (M.E.M.), uw stiefvader (N.K.), uw zus (M.E.), uw stiefzus (N.N.) en uw stiefbroer (N.E.), allen van Nederlandse nationaliteit, hebben recht op verblijf in België. Uw moeder uw zus, uw stiefzus en uw stiefbroer komen op bezoek in de gevangenis.

Voor u werd opgesloten was u woonachtig bij uw moeder en uw stiefvader. Uw zus, uw stiefzus en uw stiefbroer waren eveneens officieel ingeschreven op het adres van uw moeder en uw stiefvader.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en ouders, zussen en broers onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die

anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33).

Er werden geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aangetoond die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM.

Uit het feit dat u tot uw detentie bij uw moeder, uw stiefvader, uw zus, uw stiefzus en uw stiefbroer woonde, kan worden afgeleid dat er mogelijks sprake is van een zekere vorm van 'gezinsleven'. Zonder dat er nog andere elementen omtrent jullie relatie worden bijgebracht blijkt hieruit echter niet dat er een band van afhankelijkheid bestaat tussen u en de vermelde familieleden die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven, zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofde wordt onvoldoende bewezen geacht.

De contacten met uw familieleden in België kunnen onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen en middels periodieke reizen naar Bulgarije of een andere plaats waar u zou verblijven.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dan een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt."

Verzoeker voert hiertegen aan dat dit een inmenging vormt in zijn privéleven. Dit wordt uiteraard door de Raad niet betwist, maar verzoeker toont daarmee niet aan dat de belangenafweging daarom niet proportioneel zou zijn. Waar verzoeker verwijst naar zijn niet-erkende zoon in België, weerlegt verzoeker hiermee niet het motief dat verzoeker geen gegevens aanbracht waaruit kan worden afgeleid welke gezinsrelatie hij nog met hem onderhoudt. Verzoeker verwijst nog wel naar het feit dat zijn ex-partner, de moeder van het kind, hem in 2016 in de gevangenis heeft bezocht, doch daaruit blijken geen recentere gegevens en verzoeker blijkt actueel een andere partnerrelatie te hebben. Het betoog in het derde middel toont niet aan dat ten onrechte zou zijn besloten dat verzoeker niet aantoonde in welke mate hij een gezinsrelatie onderhoudt met zijn niet-erkende zoon J.

Het derde middel is niet gegrond.

Wat betreft het ongebooren kind is uit de bespreking van het tweede middel reeds gebleken dat verzoeker dit element niet heeft gemeld aan de verwerende partij, die hier dan ook geen rekening mee kon houden.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT